

ព្រឹត្តិបត្រ

សាឡេស៊ាន កម្ពុជា

ព្រឹត្តិបត្រសាឡេស៊ាន លេខទី២ ឆ្នាំ ២០២២

Khmer Salesian Bulletin

ការប្រារព្ធខួប

១៥០ឆ្នាំ

នៃការបង្កើត
ក្រុមគ្រូសាវ

បុត្រីព្រះនាងម៉ារីធីទីពំនឹងពំនាក់នៅប្រទេសកម្ពុជា

តាមរយៈ ដុំនបូស្តកម្មជា

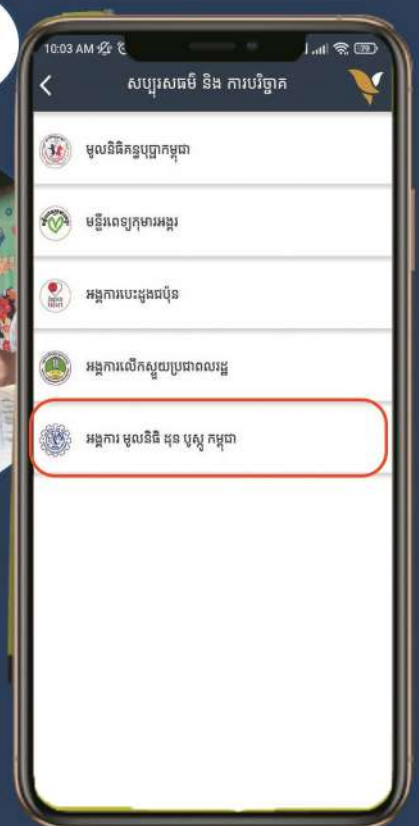

ចូលរួម

គាំទ្រ ផ្ទុយក្មេង និងយុវជន

ធ្វើអ្វីដោយសេចក្តីស្រឡាញ់

មាតិកា

១. រលកយក្សស្វីណាមិនៃក្តីសង្ឃឹម
 ២. ខួបទី១៥០ របស់វិទ្យាស្ថាន បុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង
 ៣. បងប្រុសយូសូអាទទូលអគ្គសញ្ញាជាបូជាចារ្យ
 ៤. បងប្រុស អាន់តូនី ទទួលអគ្គសញ្ញាជាបូជាចារ្យ
 ៥. ពិធីបន្តសាសនា របស់បងប្រុស អេង សារ៉ង
 ៦. ជីវិតអ្នកបួសរបស់បងប្រុស ហារីស រ៉េម៉ូន ឡូរ៉េន
 ៧. រឿងលោកឪពុកបូស្កូជាតុក្កតា
 ៨. ការប្រារព្ធខួប១៥០ឆ្នាំនៃការបង្កើតក្រុមគ្រួសារបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង
ពំនាក់នៅប្រទេសកម្ពុជា
 ៩. តើសាឡេស៊ានបែបណាសម្រាប់យុវវ័យសម័យនេះ
 ១០. ពិធីបុណ្យគោរពព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង
 ១១. សម្តេចយុវជន
 ១២. ក្លាហានទៅមុខជាមួយចិត្តសប្បុរស
 ១៣. កាឡូ អាកូទីស អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាតាមអ៊ីនធើណែតវ័យក្មេង
 ១៤. សិស្សចាស់ដុនបូស្កូ
 ១៥. តើអ្នកធ្លាប់គិតអំពីជីវិតជាអ្នកបួសឬទេ?
- តើមានអ្វីដែលបង្ហាញថាអ្នកមានការត្រាស់ហៅពីព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងជីវិត ជាអ្នកបួស?
១៥. សម្ព័ន្ធដុនបូស្កូបរិស្ថាន
 ១៦. ចម្រៀងយុវជន (ផ្តោតលើលោកឪពុកបូស្កូ)

លក្ខណៈស្វ័យណាមិកនៃក្តីសង្ឃឹម

“ទឹកដីនៃទុក្ខសោក និងសេចក្តីស្លាប់ ថ្ងៃនេះជាផ្ទះនៃការកើតជាថ្មី និងក្តីសង្ឃឹមដ៏ល្អ អរគុណដល់កូនៗរបស់ដុនបូស្កូ”

មិត្តជាទីគោរពនៃសប្បុរសរបស់ ដុនបូស្កូ ខ្ញុំសូមជម្រាបសួរសុខទុក្ខអ្នកដូចខ្ញុំធ្វើរៀងរាល់ខែ អ្នកប្រាកដជាដឹងថាភាពស្រស់ស្អាតបំផុតនៃមិត្តភាព គឺអាចចែករំលែកអារម្មណ៍រីករាយ និងការចប់អារម្មណ៍។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំចង់ចែករំលែកជាមួយអ្នកនូវបទពិសោធន៍ដែលខ្ញុំបានជួបនាពេលថ្មីៗនេះ ក្នុងចំណោមបងប្អូនសាឡេស៊ានរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសថៃ។ ខ្ញុំបានទៅមើលផ្នែកមួយដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយបានលើកទឹកចិត្តសហគមន៍សាឡេស៊ាន និងការងារដែលបានរីកចម្រើននៅទីនោះអស់រយៈពេលយូរ។ ក្នុងចំណោមគោលបំណងនៃដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ពិសេសមួយគឺដើម្បីស្គាល់វត្តមានសាឡេស៊ានតូចមួយប៉ុន្តែភាពស្រស់ស្អាតតែងមានទីតាំងនៅកន្លែងទុក្ខព្រួយដ៏ក្រៀមក្រំ។

លក្ខណៈស្វ័យណាមិក បានឆក់យកជនរងគ្រោះប្រហែលពីរសែនបីម៉ឺននាក់និងរាប់ពាន់នាក់ទៀតកំពុងបាត់ខ្លួនក្នុងសមុទ្រ។ ជីវិតនៅតំបន់ទាំងមូលត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុងបាត់ខ្លួនក្នុងខ្យល់ស្តើង។ រលកឃើញមានកម្ពស់ដល់ទៅ ៥០ហ្វីត។ អគារសណ្ឋាគារទាំងមូលត្រូវបានបំផ្លាញរួមជាមួយភ្ញៀវទេសចរណ៍រាប់ពាន់នាក់ដែលមកពីជុំវិញពិភពលោកដើម្បីចំណាយពេលក្នុងរដូវវស្សា។

នៅពេលនោះ លោកឪពុក ខេវី ដែលជាអ្នកស្នងតំណែងមុន ជាសាកលវិទ្យាធិការ បានស្នើឱ្យខេត្តសាឡេស៊ាននៃប្រទេសថៃធ្វើសកម្មភាពភ្លាមៗដើម្បីយកកុមារកំព្រាជាច្រើននាក់នៃជនរងគ្រោះដោយសារលក្ខណៈស្វ័យណាមិកមានវត្តមានសាឡេស៊ានថ្មី។ រហូតមកដល់ពេលនេះ គ្មានសាឡេស៊ាននៅក្នុងតំបន់នៃប្រទេសថៃទេ។ ប៉ុន្តែដោយស្មារតី និងថាមវន្តដែលដុនបូស្កូប្រគល់មកឱ្យយើងគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់។ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ក្មេងប្រុសស្រីចំនួនមួយរយដប់ប្រាំពីរនាក់ មានផ្ទះមួយដែលមានគ្រួសារធំមួយបានស្ថាបនាឡើងវិញ ផ្តល់សន្តិសុខដល់ពួកគេ។

ហើយសូម្បីតែនៅក្នុងភាពសោកសៅបានផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យពួកគេមើលជីវិតដោយក្តីសង្ឃឹម។ ប៉ុន្មានឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅហើយក្មេងប្រុសស្រីទាំងនោះបានធំឡើង។ ពួកគេអាចទទួលបានការអប់រំហើយសព្វថ្ងៃនេះពួកគេជាស្ត្រីនិងបុរសដែលមានគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួន និងមានជីវិតពេញចិត្ត។ វាបានក្លាយជាពរជ័យមួយ សូម្បីតែនៅកន្លែងនៃសោកនាដកម្ម។ ១៨ឆ្នាំក្រោយមក គ្មានក្មេងកំព្រានៃលក្ខណៈស្វ័យណាមិនៅទៀតទេ ប៉ុន្តែយើងសួរថា តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះវត្តមានសាឡេស៊ាននេះ? នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែក។ ពេលយើងទៅដល់កុមារ និងក្មេងជំទង់អាយុចន្លោះពីប្រាំមួយឆ្នាំ ដល់ដប់ប្រាំឆ្នាំចំនួន សែសិបពីរនាក់កំពុងរង់ចាំយើង។

ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងបទពិសោធន៍ដ៏ស្រស់បំព្រងនៃមិត្តភាព និងគ្រួសារ។ ពួកគេត្រូវបានរៀបចំនៅក្នុងផ្ទះប្រាំបួនជ្រុងដ៏គួរឱ្យទាក់ទាញចំនួន៥ដែលក្នុងនោះពួកគេមានផ្ទះបាយ បោកអ៊ុតបង្គន់ផ្កាឈូក បន្ទប់សិក្សា បន្ទប់ទទួលទានអាហារ និងកម្សាន្តតូចមួយ។ តំបន់ទាំងមូលវាជាឋានសួគ៌។ រុក្ខជាតិមានស្លឹក និងខ្សែស្រស់ស្អាតតែកំដៅខ្លាំងផងដែរ។ ភ្នំពណ៌បៃតង “ការពារ” ភូមិពីខាងលើ។ បន្តិចទៀតនៅលើនោះមានខ្សាច់លាតសន្ធឹងវែងៗជាប់ព្រំប្រទល់ដោយភ្នំលើ ខ៖ណៈពេលដែលទឹកស្អាត និងចំហាយក្តៅនៃមហាសមុទ្រហូរតាមឆ្នេរសមុទ្រ។ នៅជាប់ផ្ទះសាឡេស៊ាន គឺជាសាលារដ្ឋដែលក្មេងប្រុសស្រីរបស់យើងចូរៀន។

តើក្មេងប្រុសស្រីទាំងនោះជានរណា? ពួកគេមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយលក់យកក្សស្វីណាម៉ិសមុទ្រទេ? ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ជាលក់យកក្សស្វីណាម៉ិសជីវិតក្រីក្រ ការបែកបាក់គ្រួសារ។ ជាទូទៅពួកគេមិនមានឪពុកម្តាយទេ។ មានអ្នកនៅឆ្ងាយ ជិត មិនស្គាល់ សាច់ញាតិ ផ្ទះសាឡេស៊ាន គឺជាឱកាសមួយដែលផ្លាស់ប្តូរជីវិត ដែលធ្វើ “អព្ភហេតុ” ពិតប្រាកដ។

យើងអ្នកដឹងទេថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយថាវាជាអព្ភហេតុ? ដោយសារតែគ្មានឱកាសនេះ ក្មេងអាយុ ដប់បីឆ្នាំទាំងនេះ ត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្លាក់ចូលក្នុងបណ្តាញនៃអំពើពេស្យាបាទ ឬការកេងប្រវ័ញ្ចកុមារ ឬត្រូវបានបង្ខំនៅអាយុដប់បួនឆ្នាំឱ្យរៀបការជាមួយប្តីចាស់មួយចំនួន។ ខ្ញុំបានគិតថា នេះនឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្ហាញពិតតម្លៃនៃឧត្តមគតិដ៏ស្រស់បំព្រងនៃចិត្តធម៌របស់ដុនបូស្កូដែលសូម្បីតែថ្ងៃនេះមួយរហូតសិបប្រាំឆ្នាំក្រោយមកក៏ត្រូវបានចាប់បដិសន្ធិឡើងនិញហើយដឹង។ ខ្ញុំនឹងបន្ថែមអ្វីផ្សេងទៀត ដែលខ្ញុំឃើញថាអស្ចារ្យអ្នកប្រហែលជាគិតថាយើងមានសហគមន៍សាឡេស៊ាននៅទីនោះប៉ុន្តែមិនដូច្នេះទេ។ វត្តមានរបស់យើងនៅក្នុងប្រទេសថៃ និងតម្រូវការក្នុងការចូលរួមច្រើនណាស់ ខុសប្លែកគ្នាច្រើន ដែលយើងមិនអាចទៅដល់ពួកគេទាំងអស់ជាមួយសហគមន៍សាឡេស៊ាន។

ពីរចំណុចចុងក្រោយនេះមួយការផ្ទៃប្រឌិតរបស់សាឡេស៊ានអាចឱ្យក្មេងប្រុសស្រីទាំងនេះធ្វើសិក្សាមួយដែលមានគុណភាពខ្ពស់ដែលពួកគេអាចលក់បាន។ ប្រាក់ចំណូលត្រូវបានទុកមួយឡែកហើយបង្កើតជាមូលនិធិតិចតួចដែលពួកគេនឹងយកទៅជាមួយពេលពួកគេចាកចេញពីផ្ទះសាឡេស៊ាន។ ខេត្តសាឡេស៊ាន ក៏កំពុងរៀបចំទីផ្សារតូចមួយដែលពួកគេអាចដាក់តាំងអំពីពណ៌និងលក់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេផលិតជាពិសេសដើម្បីទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរណ៍ជាច្រើន។

ទីពីរ បេះដូងរបស់ខ្ញុំពោរពេញដោយភាពរីករាយ នៅពេលដែលខ្ញុំបានដឹងថាក្មេងប្រុសស្រីចំនួនដប់ពីរភាគរយនៃដុនបូស្កូទាំងនេះ បានបន្តការសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យ ដប់ប្រាំភាគរយបន្តការសិក្សាបច្ចេកទេសរបស់ពួកគេនៅក្នុងសាលាវិជ្ជាជីវៈរបស់យើង ហើយច្រើនជាង ហាសិបភាគរយបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សានៅសាលារដ្ឋ ។

នៅទីនោះខ្ញុំបានត្រឹមតែសុបិន្តដ៏ស្រស់ស្អាតប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែខ្ញុំបានរកឃើញការពិតដែលនៅជិតបេះដូងរបស់ខ្ញុំ។ នេះជារឿងល្អមួយទៀតដែលជាដំណឹងល្អដែលមានការអភិវឌ្ឍដែលមិនមានសំលេងរំខាន ប៉ុន្តែវាធ្វើឱ្យពិភពលោកកាន់តែស្រស់ស្អាត។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទុក្ខសោកនៃលក់យកក្សស្វីណាម៉ិថ្ងៃនេះផ្តល់ក្តីសង្ឃឹម។

អបអរសាទរ

ការតែងតាំង ឯកភូមិ ថាវារ្យ

៣០, កក្កដា

តែងតាំងដោយព្រះគុណ
លោកឪពុក វ៉ាលីរ៉េន អូគីគេ
(អភិបាលនៃអូឌីតហ្សា អាឌីអូសេស)

ការតែងតាំង
យូសូហា សេសក
កីឡា ចូ

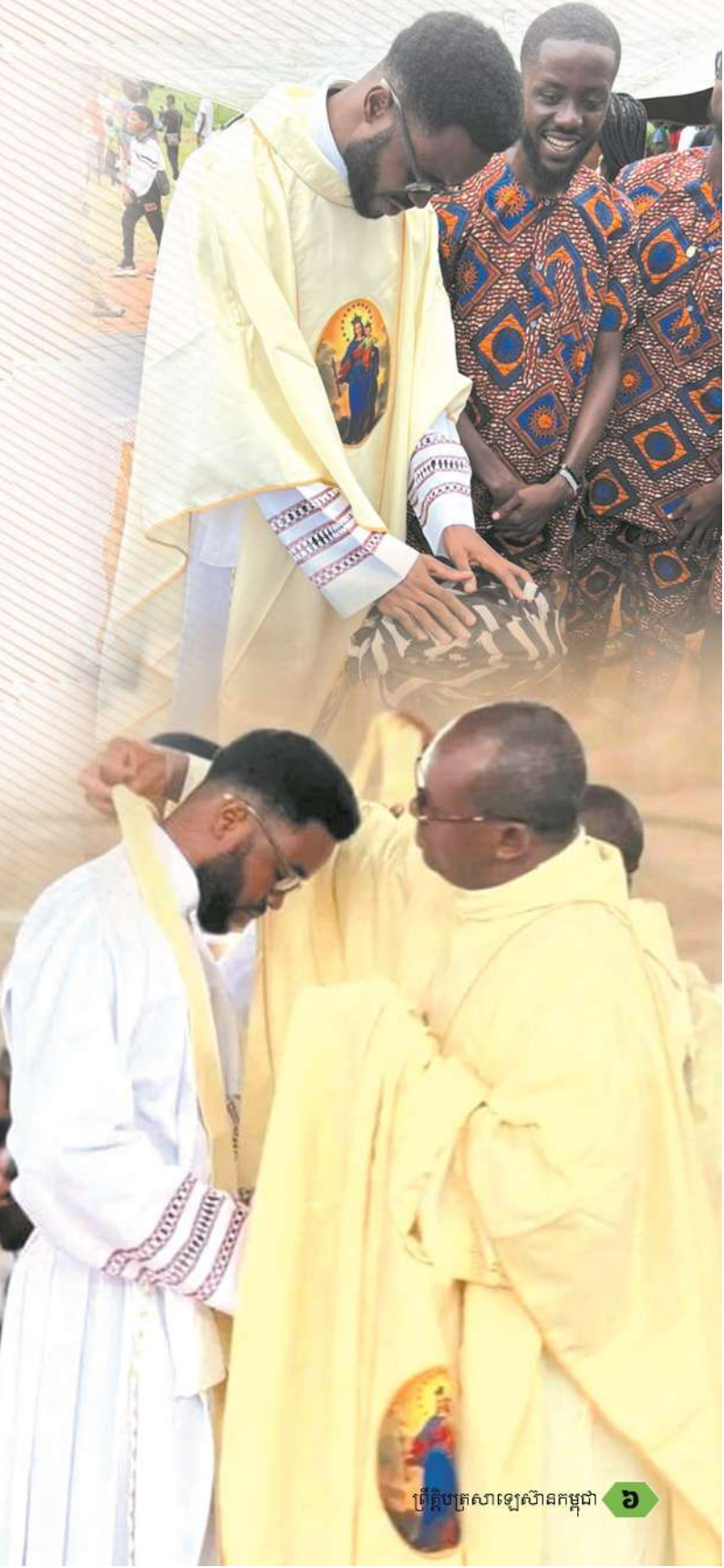
សាឡេស៊ានដុនបូស្កូ

ការតែងតាំងជាបូជាចារ្យរបស់ យូសូអា គីឡាកូ សាឡេស៊ានដុនបូស្កូ បានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២២ នៅក្នុងសហគមន៍ សន្តយ៉ូហានបូស្កូថ្មី ប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា។

ពិធីអភិសេកត្រូវបានធ្វើឡើងក្រោមអធិបតីភាពនៃការតែងតាំងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ វ៉ាលីរៀន អូគីកេ អាចារ្យនៃ អូនីតហ្សា អាចដាយអូសស ។ ក្នុងភាពសរសើររាក់ទាក់របស់ទ្រង់ លោកបានលើកទឹកចិត្ត បូជាចារ្យឲ្យត្រូវបានតែងតាំងឲ្យធ្វើជាអ្នកគង្វាលតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះក្នុងចិត្តរាបទាប និងការចុះ ចូលទាំងស្រុងចំពោះព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ជាម្ចាស់។ អាស្រ័យហេតុនេះ ពួកគេគួរតែគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ ថ្នាក់លើរបស់ពួកគេ និងព្រះវិហារកាតូលិកទាំងមូល។

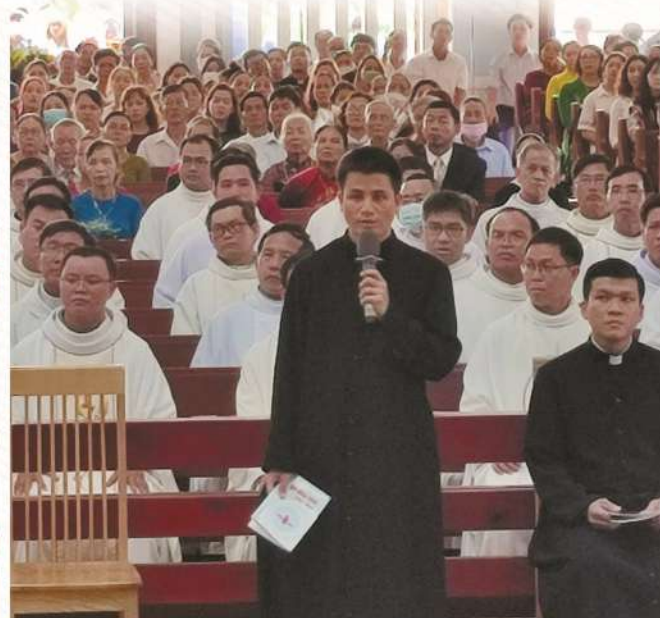
មហាជន និងសកម្មភាពដំណើរការទៅបានល្អតាម ការគ្រោងទុក។ ក្រុមជំនុំ និងខេត្តអាហ្វ្រិក នីហ្សេរីយ៉ា បានស្វាគមន៍ និងអមអរសាទរចំពោះអ្នកដែលបាន តែងតាំងថ្មីតាមលំដាប់គណៈប្រធាន។ បន្តិចក្រោយ ពីធ្វើពិធីអភិបូជាព្រះសង្ឃ បានប្រគេនចង្ហាន់ដល់អ្នក ដែលទើបតែបួសម្នាក់ៗ។ ក្រុមគ្រួសារនៃបូជាចារ្យថ្មី ទាំងបួនបានស្វាគមន៍ និងរាំជាមួយកូនរបស់ពួកគេ។ លោកឪពុក និងក្រុមគ្រួសាររបស់លោក យូសូអា និង ព្រះវិហារក្នុងតំបន់ បាន ស្វាគមន៍គាត់ជាមួយនឹងរបាំ ប្រពៃណី ទីរនៃរដ្ឋប៊ីនី។ សារខ្លីរបស់ខ្ញុំចំពោះយុវជន គឺការបម្រើព្រះមិនគួរឲ្យធុញទ្រាន់ឡើយ។ ដូច្នេះ ចូរ យើងបន្តស្រឡាញ់ព្រះ និងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង របស់យើង។ សូមចាំថាសេចក្តីស្រឡាញ់ យើងកំពុង

**«ព្រះជាម្ចាស់មិនបានហៅខ្ញុំឱ្យទទួលបានជោគជ័យទេ។
គាត់បានហៅខ្ញុំឱ្យមានចិត្តស្មោះត្រង់»។**
(អ្នកម្តាយ តេរេសា វិចសាវ័ន)

អបអរសាទរ ការប្រារព្ធពិធីការតែងតាំង បងប្រុស អាន់តូនី ជាបូជាបាប

ក្រឡេកមើលទៅអតីតកាល ខ្ញុំគិតថាសំខាន់បំផុតក្នុងជីវិតខ្ញុំ គឺរបៀបស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះ និងជាមួយក្រុមជំនុំ។ ពេលខ្លះខ្ញុំចង់ផ្អាកអាជីពរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចង់រត់ទៅឆ្ងាយពីព្រះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចមានសន្តិភាពនិងសុភមង្គលក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំបានទេ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា មានតែនៅក្នុងព្រះប៉ុណ្ណោះដែលខ្ញុំអាចរកឃើញខ្លួនឯង សន្តិភាព និងសុភមង្គល។ ថ្ងៃនេះ ព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យដើរតាមទ្រង់ ហើយខ្ញុំជឿថា “ព្រះមិនបានត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យទទួលជោគជ័យទេ គាត់បានហៅខ្ញុំឲ្យស្មោះត្រង់»។ ខ្ញុំពិតជាមានគុណចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ថ្នាក់លើ ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំ និងអ្នកដែលជួយខ្ញុំក្នុងការធ្វើដំណើរនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំអាចស្មោះត្រង់ជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។

សូមអញ្ជើញអ្នកមកកាន់
វិជ្ជាជីវៈអចិន្ត្រៃយ៍
អាន់តូនី បូយេន វ៉ាន់ ហុប
បព្វជិតសាឡេស៊ាន

ទែសីហា

ទី១៥

ឆ្នាំ២០២២

ថ្ងៃច័ន្ទ

៨:៣០នាទីព្រឹក

អាស័យដ្ឋាន៖ ព្រះវិហារដុនបូស្កូ ហ្សានហ៊ីប
ទីក្រុង ហ្សឺនីញា ប្រទេសវៀតណាម

“ព្រះជាម្ចាស់មិនបានហៅខ្ញុំឲ្យទទួលបានជោគជ័យទេ
ទ្រង់បានហៅខ្ញុំឲ្យស្មោះត្រង់”

(សន្តី អ្នកម្តាយ តេធសា នៃ កាលឌូតា)

ពិធីបន្តសាសនា របស់ បងប្រុស អេង សារីង

កាលពី ថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២២ សហគមន៍សិក្សា ដុន បូស្កូ ព្រះសីហនុ បានរៀបចំពិធីពិសេសមួយ៖ វិជ្ជាជីវៈ បន្តសាសនា របស់ បងប្រុស អេង សារីង នៅវិហារ សន្តប្រុងស័រ ដីសាល ក្នុងបរិវេណសាលា។ លោកឪពុក រ៉ូអែល សូតូ ដែលជាប្រតិភូជាន់ខ្ពស់នៃសាឡេស៊ាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានធ្វើជាអធិបតីក្នុងពិធីបុណ្យចម្លងដ៏បរិសុទ្ធ។ លោកពុក យ៉ូដឺន សាកសូ សាកលវិទ្យាធិការ ដុន បូស្កូ ក្រុងព្រះសីហនុ ។ លោកពុក សេហ្វរីល្លា ឡេដេម៉ា សាកលវិទ្យាធិការ ដុន បូស្កូ ភ្នំពេញ។ លោកពុក លី សំណាង សាកលវិទ្យាធិការ ដុន បូស្កូ កែប។ លោកពុក ដានីអែល វ៉ាហ្វែនណូមេស្សានា សៅ និង បងប្រុស រ៉ូប៉ែតតូ ជានេតូ។ បងប្រុស ម៉ារីទ្វី និងបងប្រុស ប៉ូល បារ និង លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសិស្សានុសិស្ស មួយចំនួនបានចូលរួមក្នុងពិធីនេះផងដែរ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅម៉ោង ១១ ព្រឹក។

បងប្រុស អេង សារីង កើតនៅឆ្នាំ១៩៨៩ នៅភូមិថ្កូវ ស្រុកកំពង់ត្របែក ខេត្តព្រៃវែង។ គាត់មានបងប្អូនបីនាក់ ប្រុស ២ នាក់ និងស្រី ៣នាក់ ហើយបងប្អូនស្រីម្នាក់ក៏ជាដូនជីសាសនានៅក្នុងក្រុមជំនុំ នៃខេត្តអូរជ័យដែរ។ កាលនៅក្មេង ខ្ញុំស្រមៃចង់ក្លាយជាអ្នកចម្រៀង ឬតារាសម្តែង។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកមានដ៏ល្បីល្បាញ។ ជាពិសេសខ្ញុំចង់ជួយគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានទេពកោសល្យក្នុងការបញ្ចេញសំឡេងនិងរៀនចម្រៀងបានលឿនហើយខ្ញុំចូលចិត្តច្រៀងឬមើលការប្រគំតន្ត្រី ហើយចង់ធ្វើដូចតារា។

បងប្រុស សារីង បច្ចុប្បន្នកំពុងហ្វឹកហាត់ជាក់ស្តែងនៅដុនបូស្កូខេត្តព្រះសីហនុ បន្ទាប់ពីបានទៅសិក្សាផ្នែកអប់រំ និងទស្សនវិជ្ជា នៅដុនបូស្កូ សំប្រាន ប្រទេសថៃ។ គាត់បានជ្រើសរើសធ្វើជាបងប្អូនបង្កើត ដែលជាផ្នែកវិជ្ជាជីវៈមួយរបស់ ដុន បូស្កូ ដែលបាន បង្កើតក្រុមជំនុំសាសនាសាឡេស៊ាន ជាមួយនឹងបូជាចារ្យ និងបងប្អូន។ ពួកសាឡេស៊ានគឺជាបុរសសាសនា ព្រះសង្ឃកាតូលិក ឧទ្ទិសដល់ការអប់រំ និងការការពារយុវជននៅក្នុងប្រទេសជាង១៣៣ ជុំវិញពិភពលោក។ ដុន បូស្កូ បានបង្កើតព្រះសង្ឃពីរប្រភេទ គឺអ្នកដែលបួស និងជាបងប្អូន ដែលមុខរបរខាងសាសនាធ្វើនៅក្នុងចំណោមយុវជន ជាពិសេសនៅពាក់កណ្តាលរោង។

បាននិយាយថា បងប្រុស សារីង

កាលគាត់នៅក្មេង គាត់បានទទួលការឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិកុមារដុនបូស្កូសម្រាប់ការសិក្សារបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី១២ គាត់ បានចូលរៀននៅសាលាបច្ចេកទេសដុនបូស្កូនៅទីក្រុងភ្នំពេញនៅផ្នែកអេឡិចត្រូនិច។ បន្ទាប់ពីទទួលបានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្ររង ពី ដុន បូស្កូ គាត់បានទៅធ្វើការជាមួយព្រះវិហារកាតូលិក ហើយបានចាប់ផ្តើមដំណើរនៃការយល់ដឹងខាងសាសនារបស់គាត់ ដែលគាត់បានដឹងជាមួយនឹងការដាក់ពាក្យសុំទៅសាឡេស៊ាន ដុន បូស្កូ។ គាត់បានធ្វើការរយៈពេលមួយឆ្នាំនៅមូលនិធិកុមារដុន បូស្កូ ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ មុនពេលធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសហ្វីលីពីន ដើម្បីធ្វើការបង្កើតថ្មីរបស់គាត់នៅដុន បូស្កូ ឡាវ៉ាន ទីក្រុងសេ ប៊ូ។ បងប្រុស សារីង ទទួលបានទេពកោសល្យផ្នែកតន្ត្រី និងច្រៀង ហើយគាត់គឺជាអ្នកដឹកនាំយុវជនកម្ពុជា ដោយដឹកនាំពួកគេ ឆ្ពោះទៅរកព្រះតាមរចនាបថដុន បូស្កូ។

ប្រសិនបើអ្នកចាប់អារម្មណ៍ចង់ក្លាយជាសាឡេស៊ានសាសនារបស់ដុនបូស្កូ សូមស្វាគមន៍!

ជីវិតអ្នកប្រសើរ

បងប្រុស រ៉េម៉ុន ឡឆើន

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ហារីស រ៉េម៉ុន ឡឆើន អាយុ ២៦ឆ្នាំ។ ខ្ញុំមកពីកន្លែងមួយនៅទីក្រុង ប៉ាណាម៉ា ក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា។ ខ្ញុំបានសិក្សា និងបញ្ចប់ថ្នាក់ទី១០ នៅសាលាសាធារណៈភងទ័ព (ពីមុនត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាសាលាសាធារណៈ (អេសស៊ី)។ ពេលខ្ញុំរៀនចប់ថ្នាក់ទី១០ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាព្រះជាម្ចាស់កំពុងត្រាស់ហៅខ្ញុំឱ្យធ្វើជាបូជាចារ្យ។ ដូច្នេះ តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមស្វែងយល់ពីគម្រោងការបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តចូលរៀននៅសាលាទេវវិទ្យាល័យដើម្បីក្លាយជាបូជាចារ្យ និងខ្ញុំបានបញ្ចប់ថ្នាក់ទី១២ សាកលវិទ្យាល័យកាលីដោរ្យា។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានធ្វើជាសាមណេរនៅក្នុងម៉ាយស័រ ហើយខ្ញុំក៏ក្លាយជាសាមណេរនៅ វ៉ាយ៉ាវ៉ា និងទស្សនវិជ្ជានៅ អាល្លាវ៉ា។

ជិត ២៧ឆ្នាំមុន ប្តីប្រពន្ធមួយគូរនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា ប្តីឈ្មោះថា ហារីស ហើយប្រពន្ធមានឈ្មោះថា ស្តេឡា រួមជាមួយកូនប្រុសអាយុ ២ឆ្នាំរបស់ពួកគេឈ្មោះថា អែតវ៉ាត ជាទ្រីក។ ពួកគេកំពុងរង់ចាំកូនប្រុសម្នាក់ទៀតដែលកើត។ នៅថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៥ ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់បានកើតមក ហើយប្តីប្រពន្ធនោះដាក់ឈ្មោះថា រ៉េម៉ុន ឡឆើន។

ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ ខ្ញុំបានស្វែងយល់ពីគោលបំណងនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំខ្ញុំតាំងពីថ្ងៃដែលបានចូលក្រុមគ្រួសារសាឡេស៊ាន រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំតែងតែមានភាពទាក់ទាញចំពោះបេសកកម្ម។ ខ្ញុំបានទទួលការដឹកនាំនៅក្នុងវិទ្យាល័យ ដុនបូស្កូ អាល្លាវ៉ា។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងតម្រូវការនៃការស្នើសុំសម្រាប់បេសកកម្មនិងដើម្បីថ្វាយខ្លួនរបស់ខ្ញុំទៅជាសាសនាទូត។

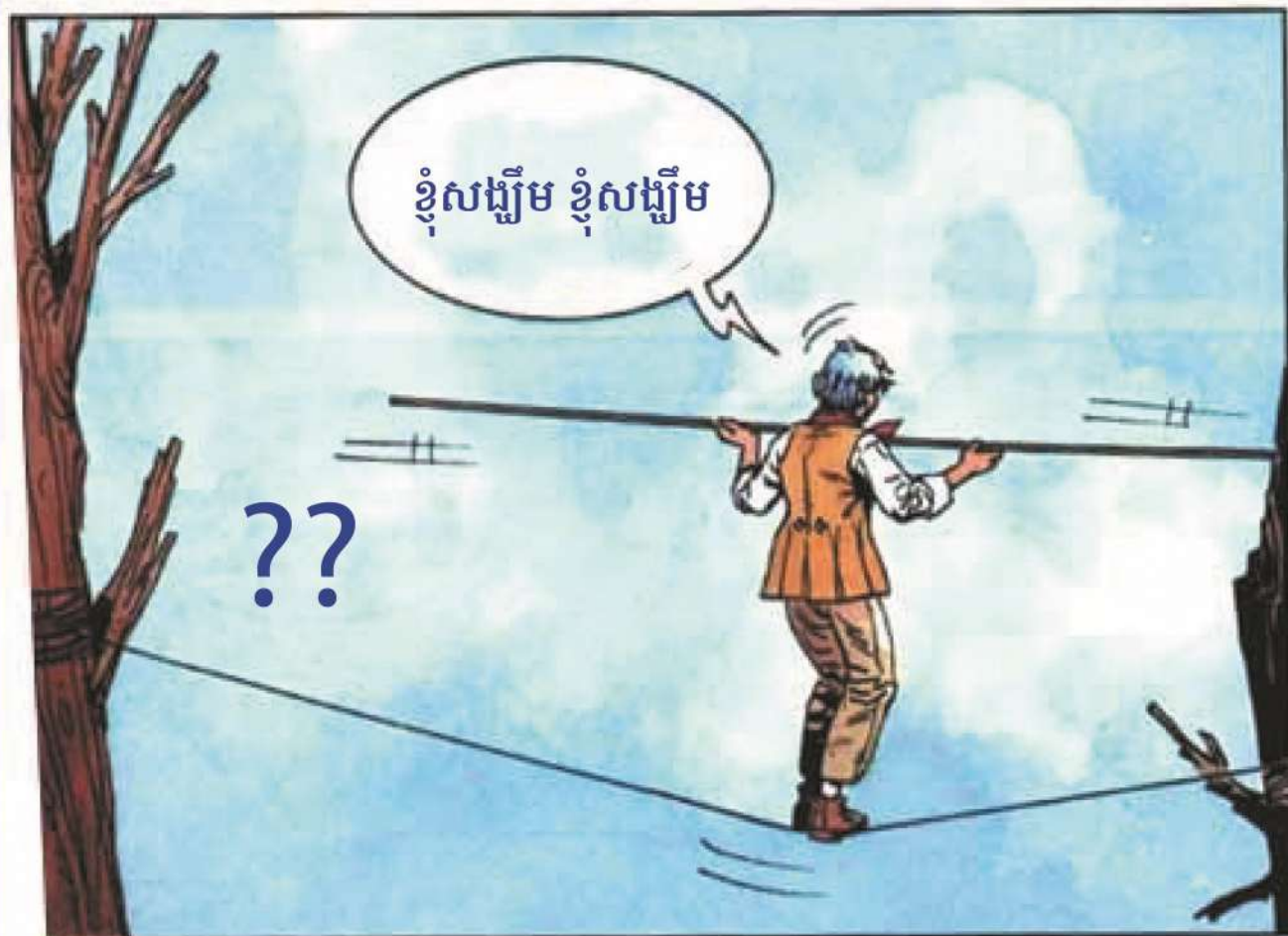
សម្រាប់បេសកកម្ម ខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅដែនដីដ៏ស្រស់ស្អាតមួយនេះគឺ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ខ្ញុំមកប្រទេសកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ តាំងពីថ្ងៃដែលមកទីនេះ រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំតែងតែមានអារម្មណ៍ថាប្រទេសកម្ពុជាជាផ្ទះ របស់ខ្ញុំ ព្រោះបរិយាកាសដូចជាប្រទេសតណ្ហាដែរ។ ប្រជាជនមានរូសរាយរាក់ទាក់ និងស្នាគមន៍ មានម្ហូបអាហារឆ្ងាញ់ៗ ។ ខ្ញុំ មានអារម្មណ៍ដូចរស់នៅឯផ្ទះរបស់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំតែងអរព្រះគុណចំពោះព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមកកាន់ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា។

ដូចដែលខ្ញុំបានរៀបរាប់ខាងលើ ខ្ញុំនៅតែស្វែងរកគោលបំណងនៃជីវិត។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងថា គម្រោងការរបស់ ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ខ្ញុំគឺ ដើរតាមគន្លងរបស់លោកពុកបូស្កូ ដែលធ្វើការសម្រាប់យុវជន ជាពិសេសជនក្រីក្រ។ សង្ឃឹមថា ខ្ញុំ ដូចជាលោកពុកបូស្កូដោយយល់អំពីគម្រោងការរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ខ្ញុំនិងក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គសម្រាប់មនុស្ស ទាំងអស់ ជាពិសេសនៅប្រទេសកម្ពុជា។

រឿង លោកពុកប្អូន

យ៉ូហាន គឺជាជំនាញខ្លាំងណាស់និងរឹងរូសខ្លាំងណាស់។
ហើយគាត់មិនខ្វល់នឹងការដួលម្តងហើយម្តងទៀតវា
ជាបញ្ហានៃពេលវេលា។

យ៉ូហាន ស៊ូ! ស៊ូ!

ម្តងទៀត!

ក្លាហានឡើង!

វាពិតជា
អស្ចារ្យណាស់

យ៉ូហាន
ប្រាប់ម្នាក់យើង
ពីអ្វីដែលទទួលបាន

ឥលូវនេះ
ខ្ញុំមិនអាច
ប្រាប់បានទេ

ប៉ុន្តែស្តេក ពួកយើងនឹងឃើញ
អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងអភិបូជា
ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអាថ
កំបាំងនោះ

តើអ្នកប្រាកដថា
ជាការសម្រេចដោយ
អធិស្ឋាន ឬការលេង

ការសាកល្បងរបស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងឃើញ
វាជាបញ្ហានៃការទទួល

FMA
150
MARIA
WALKS IN THIS

I ENTRUST THEM
TO YOU

ការប្រារព្ធខួប ១៥០ ឆ្នាំ នៃការបង្កើតក្រុមគ្រួសារ បុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងពឹងនាំគ្នាទៅប្រទេសកម្ពុជា

នៅថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ បងស្រីនៃក្រុមគ្រួសារបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងពឹងនាំគ្នា ឬបងស្រីសាលេស៊ាននៅទូទាំងពិភពលោកបានប្រារព្ធខួប១៥០ឆ្នាំនៃការបង្កើតក្រុមគ្រួសារនេះ។ ដើម្បីធ្វើការប្រារព្ធខួបដ៏ពិសេសនេះបងស្រីសាលេស៊ាននៅប្រទេសកម្ពុជាយើងក៏បានចូលរួម និងរៀបចំនូវសកម្មភាពមួយចំនួនមានដូចជា ពិធីរំលឹកពាក្យសច្ចាប័ននូវនៅចំពោះមុខសិស្សានុសិស្ស ព្រមទាំងបុគ្គលិកទាំងអស់ ការបោះជំរុំកុមារ និងយុវជន យុវនារី ពិធីប្រគល់លិខិតសរសើរដល់បុគ្គលិកដែលបានចូលរួមក្នុងបេសកកម្មជាមួយយើង ដោយស្មោះស្ម័គ្រជាយូរឆ្នាំមកហើយនៅចំពោះមុខសិស្សានុសិស្សទាំងអស់ ការប្រគំនុំតន្ត្រី ព្រមទាំងការជួបជុំកូនសិស្សចាស់ប្រហែល៣៥០នាក់មកពីគ្រប់សាលានៃសាលាដុន បូស្កូ។

នៅថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ផ្ទាល់តែម្តង យើងក៏មានអំណរសប្បាយចូលរួមអបអរទទួលបងស្រីខ្មែរថ្មីម្នាក់ទៀត ដែលបានឆ្លើយតប និងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយបានធ្វើពាក្យសច្ចាធាលើកដំបូងដើម្បីបម្រើដល់យុវជនយុវនារីនៅប្រទេសកម្ពុជា ផងដែរ។

សកម្មភាពទាំងអស់ដែលបានរៀបចំឡើងក្នុងការអបអរសាទរនៃឧបទ្វីប១៥០នេះគឺជាការចែករំលែកនូវអំណរសប្បាយ និងការ ដឹងគុណចំពោះព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះនាងម៉ារីដែលបានណែនាំ និងរួមដំណើរជាមួយបងស្រីនៅក្នុងបេសកកម្មតាំងពីដើម រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ។

ការប្រារព្ធកម្មវិធីថ្នាក់ខេត្តឆ្នាំ ២០២២
"តើសាឡេស៊ានបែបណាសម្រាប់យុវវ័យសម័យនេះ?"

កាលពីខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ចាប់ពីថ្ងៃទី ១-៤ ឆ្នាំ ២០២២ ខេត្ត សាឡេស៊ាន នៃសន្តប្បូល មានសមាសភាពពីប្រទេសថៃ ប្រទេសកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតឡាវ បានប្រារព្ធពិធីថ្នាក់ខេត្ត ឆ្នាំ២០២២ នៅឯផ្ទះសាឡេស៊ាននៃទីក្រុងហ្គរហ៊ុន។ អ្នកសាឡេស៊ាន ៣៦នាក់ មានវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដ៏សំខាន់នេះ រួមជាមួយនិងអ្នកសង្កេតការណ៍ចំនួន ១២នាក់ ដែលមក ពីចលនាជាច្រើននៅក្នុងគ្រួសារសាឡេស៊ានរួមមាន សហការណ៍សាឡេស៊ាន តំណាងពីក្រុមអេឌីអិមអេ តំណាងគ្រូ តំណាង សិស្សចាស់ និងអ្នកតំណាងវ័យក្មេង។ ប្រឺ លោកឪពុក បែនធុង សាន់ទីស្វីកនីវ៉ែន អ្នកសម្របសម្រួលនៃជំពូកខេត្តគឺជាអ្នក ប្រារព្ធពិធីដ៏សំខាន់នៅក្នុងពិធីបុណ្យសាសនា នៅថ្ងៃទី ០១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ គាត់បានអង្វរដល់ពន្លឺនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីស្វែងយល់ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាមួយគ្នា។ បន្ទាប់មកលោកអភិបាលខេត្ត ដេកាវ៉ាត់ ពីទីសាន បានធ្វើបទបង្ហាញអំពី របាយការណ៍ “រដ្ឋនៃខេត្ត” និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតឡាវ។ របាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពគណៈប្រតិភូកម្ពុជាត្រូវបានបង្ហាញ ដោយ លោកឪក រ៉ូអែល សូតូ ប្រធានគណៈប្រតិភូកម្ពុជា។

ជំពូកខេត្តលើកនេះបានឆ្លុះបញ្ចាំង និងសិក្សាឯកសារនៃជំពូកទី២៨ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តក្នុងបរិបទគ្រូគ្រូង្វាលនៃខេត្តថៃ កម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតឡាវ។ សមាជិកនៃជំពូកបានរួមគ្នាស្វែងរកវិធីដើម្បីអនុវត្ត “ផែនទីបង្ហាញផ្លូវ” ជំពូកទី ២៨ និងបរិបទនៃខេត្ត។ ជំពូកទី ២៨ ឆ្នាំ២០២២ បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២២ ជាមួយនិងសារចុងក្រោយពីខេត្ត។ ក្រៅពីការថ្លែងអំណរគុណដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការជំពូក លោកក៏បានលើកទឹកចិត្តសមាជិកជំពូកឱ្យ ស្មោះត្រង់ចំពោះអាជីពរបស់ពួកគេ និងសប្បុរសធម៌សាឡេស៊ាន។ គាត់បាននិយាយថា អាជីពសាឡេស៊ាន នឹងមានភាពរឹងមាំ នៅពេលដែលសាឡេស៊ានបន្តលះបង់អស់ពីចិត្តចំពោះយុវជន ដោយស្តាប់ពួកគេដោយការគោរព និងការយកចិត្តទុកដាក់ ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីបើកការយល់ដឹងថ្មីដែលក្មេងអាចចូលរួមក្នុងតួនាទីគ្រូគ្រូង្វាលអប់រំរបស់សាឡេស៊ាន។

ពិធីបុណ្យព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងនៅដុនបូស្កូកម្ពុជា

ដុនបូស្កូ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងខេត្ត ចំនួនប្រាំ បានប្រារព្ធពិធីរបស់ព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង ដែល ជាប្រពៃណីសាឡេស៊ាន ដែលទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយ សន្តូរឃ្លានបូស្កូ ។ ព្រះនាងម៉ារីដែលជាមាតារបស់ព្រះយេស៊ូ ត្រូវបានគេគោរពយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងព្រះវិហារគ្រិស្តសាសនា ភាគច្រើន ជាពិសេសព្រះវិហារគ្រិស្តអូស្ត្រូលីក និងឡាតាំងនៅ ជុំវិញពិភពលោក ។ ដូចដែលគោលលទ្ធិរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ ភាគច្រើនបានទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូថាជាព្រះអដ្ឋិធាតុនៃព្រះ នោះព្រះនាងម៉ារីនៃស្រុកកាលីឡេត្រូវបានរក្សាដោយលំនាំដើម ដូចដែល សន្តូរ អេលីសាបេត បាននិយាយនៅក្នុងដំណើរ ទស្សនកិច្ចរបស់ព្រះនាងថា "មានពរហើយក្នុងចំណោមស្ត្រី ហើយពរជ័យ គឺជាផ្លែនៃស្សនរបស់អ្នក" ។

(លូកា ១:៣៩-៥៦)

ការទទួលស្គាល់ជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះនាងម៉ារី ជាតួនាទីដ៏ មានអត្ថន័យ នៅក្នុងគោលលទ្ធិនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គ្រិស្ត បរិស័ទតាំងពីសម័យបិតា និងមាតានៃសាសនាចក្រ បាន បង្កើតការតស៊ូមតិជាច្រើនតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រដែលភ្ជាប់ទៅ នឹងប្រជាជាតិ និងទីកន្លែងដែលសាសនាគ្រិស្តបានមកដល់ ។

ដុន បូស្កូ ជាបូជាចារ្យកាតូលិក មកពីអាណាចក្រសារ៉ូយនៃ សតវត្សទី ១៩ និងជាស្ថាបនិកនៃគ្រួសារសាឡេស៊ានសម្រាប់ ការអប់រំកុមារ និងយុវជន ជាពិសេសអ្នកដែលក្រីក្រ និង ប្រឈមមុខនឹងហានិភ័យ គឺជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដ៏សំខាន់មួយនៃ ការតស៊ូមតិនៃព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង ។ នៅសម័យនោះ គាត់ បានប្រាប់ពីសុបិនមួយដែលគាត់មាននៅពេលគាត់មានអាយុ ៩ឆ្នាំ ជាកន្លែងដែលគាត់បានឃើញព្រះអង្គម្ចាស់យេស៊ូ និង របៀបដែលព្រះអង្គម្ចាស់ បានចង្អុលទៅគាត់ជាមាតាដ៏បរិសុទ្ធ របស់គាត់ ជាមគ្គុទ្ទេសក៍ពិសេស សម្រាប់អ្នកក្បត់សាសនា នា ពេលអនាគតជាសង្ឃ ។

ការកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់នៃពិធីបុណ្យដ៏ឧទ្យាវិករបស់ម៉ារីជានិច្ច របស់ពួកគ្រិស្តានគឺស្ថិតនៅក្រោមការប្រកាន់ទោស ពីយូទី៧ ដែលជាអ្នកទោសរបស់ ណាប៉ូឡេអុង និងការសន្យាដែលគាត់ បានធ្វើចំពោះព្រហ្មចារីនីម៉ារី ។ គាត់បានចូលជាមនុស្សមាន សេរីភាពពីការដោះដាននៅថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៨១៤ ពីរឆ្នាំមុនពេលកំណើតរបស់ សន្តូរ ឃ្លានបូស្កូហើយបានបង្កើត កាលបរិច្ឆេទនោះជាការរំលឹកនៃការតស៊ូមតិពិសេសនេះ ។

ដុន បូស្កូ បានធំឡើងដោយដឹងថា ការតស៊ូមតិពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ ដោយមើលឃើញព្រះមាតាដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ជាអ្នកជួយក្នុងគ្រាជំងឺបាត និងជាការការពារដ៏ល្អប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់ ។ បន្ទាប់មក គាត់បានបង្កើតបូជនីយដ្ឋានជាច្រើនឆ្នាំដល់ព្រហ្មចារិនីម៉ារីក្រោមចំណងជើងថា សំខាន់បំផុតមួយ គឺមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងជាមួយ សន្តី ម៉ារី ម៉ាស្សាវ៉េឡូ ។ ទ្រង់ក៏បានសាងសង់ទីសក្ការៈនៃព្រះនាងម៉ារី ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាអ្នកសាឡេស៊ានដំបូងពីរនាក់ដែលមកដល់ គឺ លោកឪពុក វ៉ាល់ធើ ព្រីហ្គូលីន និងបងប្រុស រ៉ូប៊ែត ជានេតូ បានមកក្នុងអំឡុងពេលពិធីបុណ្យដ៏ឧត្តារិករបស់ព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩១ និងលោកឪពុក ចន វីស័រ នៅឆ្នាំបន្ទាប់ កាលបរិច្ឆេទដូចគ្នានៃឆ្នាំ ១៩៩២ ។ លោក ពុក ឡឺអូណាដូ អូនារី សាកលវិទ្យាធិការទីពីរ ដុនបូស្កូ ភ្នំពេញបានឧទ្ទិសព្រះវិហារនៃសាលានេះដល់ ព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹង ។

ថ្វីត្បិតតែសាលាដុនបូស្កូនៅកម្ពុជា ជាគម្រោងសង្គមដោយគ្មានកាតព្វកិច្ចសាសនាសម្រាប់សិស្សានុសិស្ស និងការគោរព និងការចែករំលែកជាមួយគ្រប់ជំនឿសាសនាជាពិសេសជាមួយព្រះពុទ្ធសាសនាផងដែរ ដែលជាសាសនារបស់ប្រជាជនកម្ពុជាភាគច្រើនក៏ដោយ ក៏ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យមាយាម ជានិមិត្តរូបប្រពៃណីនៃការរួបរួម និងចូលរួមជាមួយសហគមន៍សិក្សា និងការដឹងគុណជាមួយសាសនាទាំងអស់ ទៅនឹងអារម្មណ៍នៃភាពជាម្ចាស់ការផ្តល់អំណាចតម្លៃស្ត្រី ការការពារជីវិតធម្មជាតិ និងសេចក្តីស្រឡាញ់សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមកជាសមាជិកនៃមនុស្សនៅលើ ឬមានគ្រួសារ ។

ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាត (២០២០-២០២១) ការចាក់សោរ និងភាពមិនប្រក្រតីនៃការសិក្សា ដុន បូស្កូកម្ពុជា មានភាពក្លាហាននៅក្បែរជនក្រីក្រ ជាពិសេសកុមារ និងយុវជន ដោយផ្តល់ការឧបត្ថម្ភដល់អ្នកអត់ឃ្លានទទួលបានសម្ភារៈបច្ចេកទេសដើម្បីធានាការបន្តការសិក្សា និងការការពារការចម្លងរោគណាមួយ ។

ប្រារព្ធពិធីព្រះនាងម៉ារីដុនបូស្កូព្រះសីហនុ

ប្រារព្ធពិធីព្រះនាងម៉ារីដុនបូស្កូព្រះសីហនុ

ក្នុងអំឡុងពេលនោះ មិនមានករណីឆ្លងជំងឺកូវីដ១៩នៅក្នុងសាលាដុនបូស្កូណាមួយឡើយ យ៉ាងហោចណាស់មុនកម្មវិធីចាក់ថ្នាំបង្ការថ្នាក់ជាតិ ដែលដឹកនាំដោយរាជរដ្ឋាភិបាល នៅក្នុងសង្គមពិភពលោកដែលវត្តនិយមនាំមុខគេ ហើយមានការខាតបង់ជាទូទៅនៃតម្លៃដូនតា ដើម្បីផ្តល់សិទ្ធិដល់សង្គមនៃអ្នកនិយមប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញាខាងវិញ្ញាណនៅតែជាការរំលឹកពីអារម្មណ៍ដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ជំនឿ និងការប្តេជ្ញាចិត្តសម្រាប់អនាគតដ៏ល្អប្រសើរ ។ ដូចដែលវាគឺជាសម្រាប់ដុន បូស្កូ ក្នុងជីវិតរបស់គាត់ វាក៏ជាសម្រាប់យើងផងដែរនូវអារម្មណ៍នៃការការពារពីព្រះនៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញាដ៏រាបទាបរបស់នារីកសិករម្នាក់មកពីទីក្រុងកាលីឡេបុរាណដែលអាចយល់ពីការហៅដំអាចកំបាំងរបស់ព្រះ ហើយនិយាយថាបាទ ដើម្បីបើកទ្វារនៃឋានសួគ៌ ។

ប្រារព្ធពិធីព្រះនាងម៉ារីដុនបូស្កូព្រះសីហនុ

សម្លេងយុវជន

តើលោកអ្នកធ្លាប់ដឹងអំពីជុនបូស្កូឬទេ ពីមុនមក?
តើអ្នកលោកអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះជុនបូស្កូ?

កែវ ស្រីលក្ខិណា

នាងខ្ញុំឈ្មោះ កែវ ស្រីលក្ខិណា មកពីភូមិដំណាក់កន្ទួត ឃុំដំណាក់កន្ទួតខាងត្បូង ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត។ អំពីសាលាជុនបូស្កូ នាងខ្ញុំបានស្គាល់តាមរយៈ ពូ មីង បងស្រី និងតាមរយៈសិស្សច្បងរៀនមុន ហើយពួកគាត់បានណែនាំខ្ញុំអោយបានចូលរៀន។ តាំងពីបានស្គាល់និងចូលរៀនមក ខ្ញុំពិតជាវិភាយខ្លាំងណាស់ ជុនបូស្កូ ផ្តល់អោយខ្ញុំនូវជំនាញ ផ្តល់ភាពកក់ក្តៅ ផ្តល់ការអប់រំខាងវិញ្ញាណ ចរិយាសម្បត្តិ សុជីវធម៌ អោយខ្ញុំចេះគោរពចាស់ទុំ ដឹងខុសដឹងត្រូវ ចេះពិចារណា បានស្គាល់មិត្តល្អ។ លោកគ្រូអ្នកគ្រូ។

នាងខ្ញុំឈ្មោះ ហ៊ុម ស្រីការ មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ រៀនថ្នាក់ទី១០ មកពីស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត។

មុននិងខ្ញុំបានស្គាល់សាលាជុនបូស្កូខេត្តកែបមកខ្ញុំបាននៅរៀនសាលាជុនបូស្កូប៉ោយប៉ែតមុនមកហើយ។ ខ្ញុំមកសាលារៀនជុនបូស្កូខេត្តកែបមុនដំបូងគឺតាមរយៈអ្នកគ្រូ ម៉ម រាត្រី បានណែនាំខ្ញុំឱ្យមករៀននិងរស់នៅទីនេះ។ រយៈពេលដែលខ្ញុំបានមករៀននៅទីនេះខ្ញុំបានទទួលការអប់រំនិងការមើលថែយ៉ាងល្អពីលោកពុក បងស្រី លោកគ្រូអ្នកគ្រូ ហើយរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំដែលខ្ញុំមករៀននៅទីនេះគឺខ្ញុំមានការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើនដូចជា ទទួលបានការសិក្សានិងពេលវេលាសិក្សាជាច្រើន បានរៀនអ្វីដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បារៀនពីមុនមក ស្គាល់និងបានរាប់អានមិត្តភក្តិថ្មីៗច្រើនជាង មានការផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិតច្រើនជាងមុន រួមទាំងកែច្នៃមិនល្អពីមុនមកទៅជាចរិតល្អផងដែរ។

ហ៊ុម ស្រីការ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **ឆ្មារ ធារ** មកពី ភូមិរង្វាន់ ឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។

មុនមកសាលា ខ្ញុំបាទធ្លាប់ស្គាល់សាលាដុនបូស្កូ តាមរយៈបងស្រី ដែលគាត់គឺជាសិស្សចាស់នៅសាលាដុនបូស្កូ ភ្នំពេញ បានជួយអោយខ្ញុំបាទមកសាលា។

ពេលបានមករៀននៅសាលាដុនបូស្កូ ខ្ញុំពិតជាមានអារម្មណ៍ រីករាយ ព្រោះសាលាប្រៀបដូចផ្ទះខ្ញុំ ផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ ផ្តល់ ម្ហូបអាហារ ផ្តល់ការស្រលាញ់ទាំងចិត្តវិញ្ញាណ។ ជាចុងក្រោយខ្ញុំ សូមអរគុណលោកពុក បងប្រុស បងស្រី លោក គ្រូ អ្នកគ្រូ ដែលបានណែនាំអប់រំខ្ញុំកន្លងមក ចាត់ទុកខ្ញុំដូចជាកូន ព្រោះមានលោកពុកប្អូនជាគំរូ។

សន រិថុល

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **សន រិថុល** មកពី ភូមិបន្ទាយ ឃុំបន្ទាយមាស ខាងលិច ស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត។ អំពីសាលាដុនបូស្កូ ខ្ញុំបានស្គាល់តាមរយៈសិស្សច្បងដែល គាត់នៅក្បែរផ្ទះខ្ញុំ និងតាមរយៈបណ្តាញសង្គមផងដែរ។ បន្ទាប់ពីបានសិក្សានៅសាលាដុនបូស្កូ ខ្ញុំយល់ថា ជាសាលា ពោរពេញការគោរពរំលឹក ធ្វើអោយខ្ញុំមានការផ្លាស់ប្តូរចិត្តគំនិត ច្រើន ផ្លាស់ប្តូរការរស់នៅ ការចូលរួមសង្គមជាដើម។ ខ្ញុំពិតជាមានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយខ្លាំងណាស់ ដែលបានមក សិក្សានៅសាលាដុនបូស្កូ ។ ដុនបូស្កូ មិនត្រឹមតែផ្តល់ ចំនេះដឹងនានាទេ ផ្តល់ការអប់រំ សេចក្តីស្រលាញ់ លោ កពុក បងប្រុស បងស្រី លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ មិត្តភក្តិ។

កាំង ម៉ន សាលាដុនបូស្កូទិកថ្នាក់ទី១២
បោះជំរំយុវជន ថ្ងៃទី២៤ មិថុនា ២០២២

“ គ្លាហានទៅបុរាណមួយចិត្តសប្បុរស ”

សាលា

ដុនបូស្កូទិកថ្នាក់ទី១២គឺជាសាលារៀនមួយដែលមិនត្រឹមតែផ្តល់នូវចំណេះដឹងដល់សិស្សានុសិស្សប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏ផ្តល់នូវគុណធម៌ សីលធម៌ និងបទពិសោធន៍ផ្សេងៗដើម្បីទុកធ្វើជាទុនក្នុងជីវិត។ យុវជន យុវនារីសាលាស៊ាន ត្រូវតែសកម្ម និងស្មោះត្រង់។

ជាការពិតណាស់ បងស្រីតែងតែមានកម្មវិធីផ្សេងៗសម្រាប់សិស្សានុសិស្ស ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំនេះ មានកម្មវិធីពិសេសមួយដែលធ្វើឡើង នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២២ នោះគឺកម្មវិធីបោះជំរំយុវជនដុនបូស្កូ ដើម្បីអបអរខួប១៥០ឆ្នាំ នៃក្រុមគ្រួសារបងស្រីសាឡេស៊ាននៅលើពិភពលោក។

ការបោះជំរំនេះ ប្រព្រឹត្តទៅរយៈពេលមួយថ្ងៃ ដែលមានសិស្សមកពីមណ្ឌលផ្សេងៗគ្នាដូចជាសិស្សថ្នាក់ទី១២នៃវិទ្យាល័យដុនបូស្កូទិកថ្នាក់ទី១២មកពីទួលគោកនិងសិស្សថ្នាក់ទី១២មកពីបាត់ដំបង សរុបមានចំនួន១៥០នាក់។

យើងជួបជុំគ្នានៅម៉ោង៨:០០ព្រឹក ថែកចេញជា១០ក្រុមដោយក្រុមនីមួយៗមានសមាជិកមកពីកន្លែងផ្សេងៗគ្នាមានបងស្រីចំនួនមួយរូបនិងអ្នកគ្រូលោកគ្រូពិរូបជាអ្នកដឹកនាំក្រុម។ បន្ទាប់មកយើងចាប់ផ្តើមបើកកម្មវិធីដោយមានគោរពទង់ជាតិ រត់ភ្លើងគប់ ធ្វើពិធីសច្ចាប្រណិធានរួមគ្នា និងការឱ្យដំបូន្មានពីបងស្រីជេតដំបូន្មាននេះបានជ្រៀតចូលក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងម្នាក់ៗ។

ពេលព្រឹកយើងបានស្តាប់វាគ្មិនចំនួនបីរូប ដែលបានចែករំលែកនូវជីវិតអ្នកបួសជាបងស្រី ជាបូជាចារ្យ និងជីវិតមានគ្រួសារ។ ការចែករំលែករបស់ពួកគាត់ពិតជាធ្វើឱ្យយើងត្រិះរិះពិចារណាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ព្រោះពេលអនាគតយើងត្រូវតែជ្រើសរើសផ្លូវមួយសម្រាប់ដើរ។ មិនថាជីវិតជាអ្វីយើងត្រូវតែជឿទុកចិត្ត និងធ្វើដំណើររួមជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដោយមិនភ័យខ្លាចព្រោះព្រះអង្គជាអ្នករៀបចំផ្លូវ និងជាអ្នកក្រាស់ហៅយើង។

សរុបមកបងស្រីចង់បង្រៀនយើងឱ្យចេះជ្រើសរើសផ្លូវមួយដ៏ត្រឹមត្រូវ កុំឱ្យសោកស្តាយពេលក្រោយ។ បន្ទាប់មកយើងសម្រាក ញ៉ាំបាយថ្ងៃត្រង់ក្រោមបរិយាកាសដ៏រីករាយបំផុត។ ម៉ោងដប់ពីរកន្លះថ្ងៃត្រង់យើងចាប់ផ្តើមជួបជុំគ្នាជាថ្មីដើម្បីពិភាក្សាក្រុមដោយ ឆ្លើយសំណួរដែលបងស្រីបានដាក់ឱ្យ។

សំណួរ៖

១. តើនៅថ្ងៃអនាគត ខ្ញុំចង់ធ្វើអ្វី?
២. តើអ្វីជាអំណោយទាន និងជាទេពកោសល្យនៅក្នុងខ្លួនរបស់ខ្ញុំ?
៣. តើអ្វីជាការប្រឈម និងជាការប្រថុយដែលខ្ញុំចង់ស្វ្រាវដោយទទួលបានភាពជោគជ័យនៅក្នុងជីវិត?
៤. តើព្រះជាម្ចាស់មានគោលបំណង និងគម្រោងការអ្វីសម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ?

ពួកយើងបានចែករំលែកនៅក្នុងក្រុមដោយមានអារម្មណ៍ស្គាល់គ្នា និងយល់ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ បន្ទាប់មកយើងទាំងអស់គ្នា លេងប្លេមរួមគ្នា ដូចជាប្លេមបិទភ្នែកដងទឹកតៗគ្នា កាត់ខោអាវពីក្រដាសផ្គុំពាក្យ បិទភ្នែកឆ្លងឧបសគ្គ និងឆ្លើយសំណួរអំពីជីវិត អ្នកម្តាយម៉ាសាឆ័ឡ។ ម្យ៉ាងទៀតប្លេមទាំងអស់នេះបានបង្រៀនយើងឱ្យចេះធ្វើការងារជាក្រុម ស្តាប់តាមប្រធានក្រុម ចេះរួម សាមគ្គីគ្នា និងសហការគ្នាទៅវិញទៅមក ចៀសវាងស្តីបន្ទោសគ្នា។ បន្ទាប់ពីប្លេមចប់ យើងជួបជុំគ្នាដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃពីការ បោះជំរំ។ ការវាយតម្លៃរបស់យើងសុទ្ធតែគាំទ្រ និងសុំឱ្យបងស្រីរៀបចំការបោះជំរំបែបនេះជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃ កម្មវិធី យើងធ្វើបុណ្យកតញ្ញូតូចមួយជូនដល់បងស្រីដែលយើង ដើម្បីសម្តែងនូវការដឹងគុណ អរគុណបងស្រីដែលបានលះ បង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីបម្រើយើងទាំងអស់គ្នា។ សិស្សមកពីបាត់ដំបងសម្តែងក្បាច់រាំតៃខ្វាន់ដូរ សិស្សទូលគោករាំបទ Maria did you know និងសិស្សជុនបុស្សទឹកថ្លាច្រៀងចម្រៀង Together we can to change the world ។ សិស្សានុសិស្សសាលា លេសានពិតជាមានទេពកោសល្យ និងក្លាហាន។ កម្មវិធីរបស់ពួកយើងបានបញ្ចប់នៅត្រឹមនេះដោយមានការថតរួមគ្នាទុកជា អនុស្សាវរីយ៍។

ការបោះជំរំបានបញ្ចប់ពិតមែន ប៉ុន្តែគ្រប់សំណួរ គ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់វាបានដិតជាប់នៅក្នុងដួងចិត្តពួកយើងម្នាក់ៗ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយយ៉ាងក្រៃលែង ដែលមានវត្តមានក្នុងការបោះជំរំនេះ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំរកឃើញនូវចម្លើយដ៏មានអត្ថន័យ សម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ ឱ្យខ្ញុំមានមិត្តភាព ស្គាល់មិត្តភក្តិថ្មីៗ និងស្គាល់ពីខ្លួនឯងកាន់តែប្រសើរឡើង។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្វីដែល ខ្ញុំចាំមិនភ្លេចគឺប្រសាសន៍របស់បងស្រីសារិន៖ “ អ្វីជាគោលបំណងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាអ្នកជ្រើសរើសវា ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកត្រាស់ហៅ ខ្ញុំ ខ្ញុំជាអ្នកឆ្លើយតប និងធ្វើតាម។ នេះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំតាមរកពេលនេះយល់ហើយ “ ។

"មនុស្សទាំងអស់កើតមកជា មនុស្សដើម ប៉ុន្តែមនុស្សជា ច្រើនស្លាប់ដូចចតចម្លង"។ ខាឡូអាតូទីស

៣១ ឆ្នាំមុន ខាឡូអាតូទីស បានកំណើត៖
ស៊ាឡេស៊ាន អានតូនីអូ ជីនី បានបង្ហាញ
បេសកកម្មសាឡេស៊ានរបស់គាត់
សម្រាប់នៅឆ្នាំ២០២២
“ទំនាក់ទំនងព្រះគ្រីស្ទថ្ងៃនេះ”។

ខាឡូអាតូទីស អ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនាសម័យទំនើបវ័យក្មេង

តើយុវជននៃសតវត្សទី ២១ អាចរកឃើញគំរូពិតនៃជីវិតគ្រីស្ទានក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិរបស់គាត់ទេ? មានយុវជនម្នាក់ដែល
នៅស្ងៀមស្ងួនមនោរម្យ ដែលអាចបង្រៀនយើងថា គោលដៅរបស់យើងត្រូវតែជាផ្ទះគ្មានដែនកំណត់ ជាផ្ទះរបស់យើង
មិនមែនជាដែនកំណត់នោះទេ ដូចដែលគាត់បានអះអាង និងរបៀបទៅទីនោះដោយមិនពិបាកពេក។

ខាឡូអាតូទីស បរិសុទ្ធ កើតនៅទីក្រុងឡុងដ៍ នៅថ្ងៃទី ០៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩១ ប៉ុន្តែគាត់បានរស់នៅក្នុងទីក្រុង
មីឡាន។ នៅក្នុងទីក្រុងនេះ គាត់បានធំធាត់ដូចក្មេងប្រុសធម្មតានៃជំនាន់របស់គាត់នៅក្នុងគ្រួសារដែលបង្រៀនគាត់អំពី
តម្លៃគ្រីស្ទាន និងចូលរៀននៅសាលាកាតូលិក។ កាលនៅក្មេង គាត់អាចមើលឃើញថាមានអ្វីពិសេសអំពីគាត់៖ នៅ
អាយុ ៧ ឆ្នាំ គាត់ត្រូវបានគេអនុញ្ញាតចូលរួមពិធីដំបូងហើយចាប់ពីអាយុ ១២ ឆ្នាំ គាត់បានតាំងចិត្តដើម្បីចូលរួមអភិបូជា
ប្រចាំថ្ងៃដើម្បីសូត្រធម៌ជារៀងរាល់ថ្ងៃដែលគាត់បានពិពណ៌នា។ ជា “ជណ្តើរដំបូងបំផុតទៅកាន់ឋានសួគ៌” ដើម្បីចូលទៅ
សារភាពញឹកញាប់ និងទៅកាន់ការថ្វាយបង្គំព្រះអរហន្ត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្តេជ្ញាចិត្តនៃការអធិស្ឋានរបស់គាត់មិនធ្វើឱ្យគាត់ឃ្លាតឆ្ងាយពីពិភពលោកនោះទេ ប៉ុន្តែធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាយុវជនសកម្ម ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងតូចតាចដែលក្មេងប្រុសអាយុរបស់គាត់អាចធ្វើបាន (ហើយប្រហែលជាច្រើនជាងនេះទៀត)។ គាត់សិក្សា និងជួយមិត្តភក្តិ លេងបាល់ទាត់ និងវីដេអូហ្គេម លេង សាកសូហ្គូន និងចេញទៅក្រៅជាមួយមិត្តភក្តិ។ ក្នុងសកម្មភាពទាំងអស់នេះ គាត់រកពេលវេលាជួយជនក្រីក្រ និងអ្នកខ្វះខាត ដោយផ្តល់សំលៀកបំពាក់ អាហារ និងក្រុមហ៊ុនរបស់គាត់។ ក្មេងប្រុសដែលយកចិត្តទុកដាក់ និងគិតច្រើនក្នុងវិធីជាច្រើន។

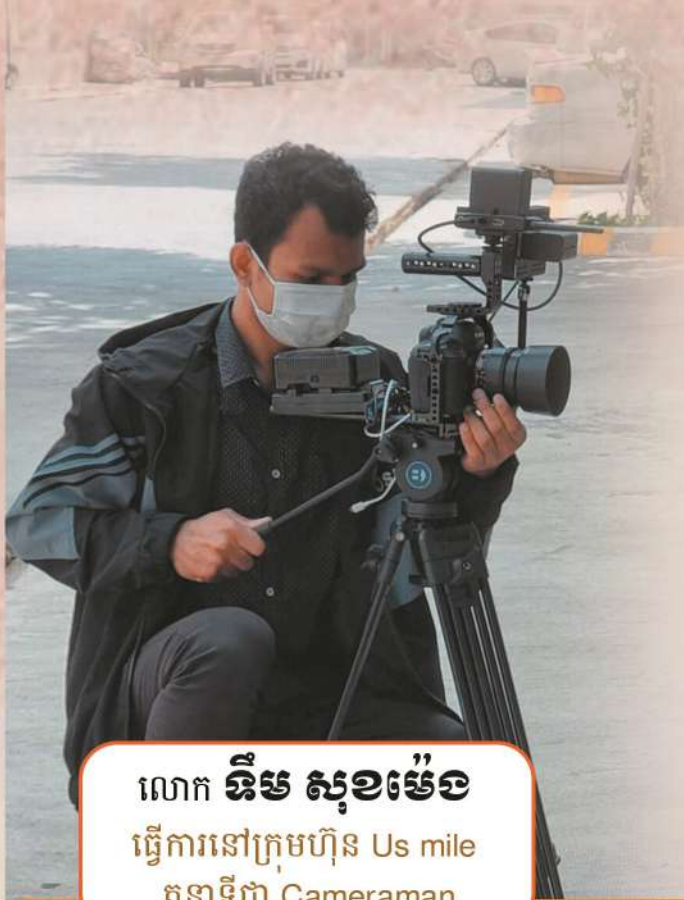
ខាឡូ ជាអ្នកស្រលាញ់បច្ចេកវិទ្យា អ៊ីនធឺណេត និងនៅពេលជាមួយគ្នានៃអព្វហេតុ ធម៌អព្រះគុណដ៏វិសុទ្ធ។ នៅពេលគាត់មានអាយុត្រឹមតែ ១៤ឆ្នាំ គាត់បានបង្កើតគេហទំព័រមួយ ដែលបង្ហាញពីអព្វហេតុជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោកមាន និងត្រូវបានអនុវត្តមួយគម្រោងផ្សេងទៀតរបស់គាត់។

នេះជាគេហទំព័រ (www.miracolieuucaristici.org) ។ តាមពិត គាត់ជឿយ៉ាងមុតមាំលើការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយទំនាក់ទំនងទំនើបទាំងនេះដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះអភិបូជាព្រះកាយព្រះគ្រីស្ទ បានជំរុញគាត់ឱ្យធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូស្គាល់ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ឃ្លាដ៏ល្បីមួយទៀតរបស់គាត់គឺ៖ ពិធីអភិបូជា គឺជាផ្លូវទៅកាន់ឋានសួគ៌របស់ខ្ញុំ។ ចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់គាត់ គឺដើម្បីក្លាយជាពួកបរិសុទ្ធ ហើយនិយាយទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នាអំពីភាពបរិសុទ្ធ។

គាត់បានទទួលមរណភាពនៅថ្ងៃទី ១២ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យក្នុងទីក្រុង ម៉ុនហ្សា នៅអាយុត្រឹមតែ ១៥ ឆ្នាំ ដោយសារជំងឺមហារីកឈាម។ រស់នៅដោយជំងឺជាការធ្វើតេស្តមួយដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់សាសនាចក្រ និងសម្តេចប៉ាប។ គាត់ត្រូវបានគេរាយដំនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២០ នៅទីក្រុង អាស៊ីស៊ីដែលជាទីក្រុងដែលគាត់ស្រលាញ់និងបានទៅលេងខ្លាំងណាស់ជាកន្លែងដែលគាត់ចងកប់និងកន្លែងដែលគាត់នៅតែសម្រាក នៅក្នុងជម្រក ឋានបរមសុខ ក្នុងព្រះវិហារសន្តិម៉ារី ។

លោកខាឡូដែលអនុវត្តពាក្យស្លោកនៃប្រភពដើមផ្ទាល់ខ្លួនចង់បង្ហាញយើងថាគ្រប់ជីវិតអាចទំនាក់ទំនងព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់អ្នកដទៃហើយថាមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើដូច្នេះតាមរបៀបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ គាត់បានយល់ថាការខិតខំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏អស្ចារ្យគឺមិនអាចខ្វះបានក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់រូប។ តាមពិត គោលដៅរបស់គាត់គឺអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពិតៗ ដើម្បីទៅដល់មនុស្សឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឱ្យពួកគេស្គាល់ភាពស្រស់ស្អាត និងសេចក្តីអំណរនៃមិត្តភាពជាមួយព្រះអម្ចាស់ ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីអ្វីដែលពិភពលោកអាចផ្តល់ជូនផងដែរ។

សិស្សចាស់ជុនបូស្កូ

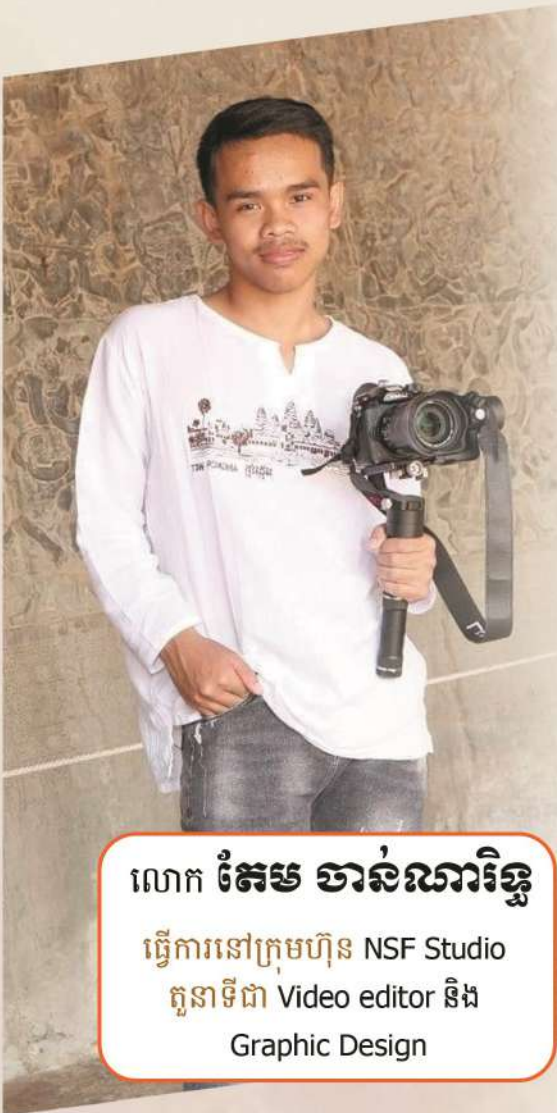
លោក **ទីម សុខម៉េង**
ធ្វើការនៅក្រុមហ៊ុន Us mile
តួនាទីជា Cameraman

ខ្ញុំបាទ **ទីម សុខម៉េង** ជាអតីតសិស្សចាស់ជុនបូស្កូ ខេត្តកែបផ្នែកទំនាក់ទំនងនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជំនាញទី៨ហើយមកពីភូមិអូរចារូ ឃុំពោធិ៍ម្រាល ស្រុកបសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ហើយបច្ចុប្បន្នធ្វើការនៅ ក្រុមហ៊ុនមួយឈ្មោះ Us mile ហើយមានតួនាទី camera ។

ចំពោះបទពិសោធន៍ចេញធ្វើការងារខាងក្រៅវាមានផលវិបាកបន្តិចទេព្រោះពេលចេញចេញធ្វើការខាងក្រៅគេប្រើឧបករណ៍ផ្នែកៗច្រើនកាលយើងនៅរៀនមានឧបករណ៍តិចដ៏ពេលចេញធ្វើការមានឧបករណ៍ច្រើន ពេលចឹងយើងមិនសូវចេះប្រើ តែដ៏គេបង្រៀនខ្លះៗទើបចេះ។

សកម្មភាពបំពេញការងារ

លោក តែម ចាន់ណារិទ្ធ

ធ្វើការនៅក្រុមហ៊ុន NSF Studio
តួនាទីជា Video editor និង
Graphic Design

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **តែម ចាន់ណារិទ្ធ** ទីលំនៅ ភូមិ
សំរោង ឃុំសំរោងក្រោម ស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត។
ខ្ញុំបាទជាសិស្សចាស់ជំនាន់ទី០៧ផ្នែកទំនាក់ទំនងនិងប្រព័ន្ធ
ផ្សព្វផ្សាយ ឆ្នាំ២០១៧-២០១៩។ ធ្វើការខាង Video
Editor នៅក្រុមហ៊ុន NSF Studio បានមួយឆ្នាំតួនាទី
VideoeditorនិងGraphicDesign ។ ហើយបន្ទាប់មកបាន
ផ្លាស់ប្តូរការងារ ធ្វើការឱ្យក្រុមហ៊ុនឯកជនមួយខាង
Video Editor é Graphic Design។

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **វិច ចក្រា** ទីកន្លែង ភូមិត្រពល ឃុំបន្ទាយប្រិយ ស្រុក
រលាបៀរ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងជាសិស្សចាស់ជំនាន់ទី០៨ ឆ្នាំ ២០១៨ - ២០២០ ជាអតីត
សិស្សចាស់ផ្នែកទំនាក់ទំនងនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ជំនាញ់កាំមេរ៉ានៅសាលា
បច្ចេកទេសដុនបូស្កូខេត្តកែប ហើយនិងមានការចតវីដេអូ ថតរឿងខ្លី ថតពន្លឺ ថត
សំលេង។ បច្ចុប្បន្នធ្វើការនៅក្រុមហ៊ុន Creator Studio ហើយមានតួនាទី ខាង
កាំមេរ៉ា និងវីដេអូ ក្រាហ្វិច ហើយធ្វើការបានចំនួនមួយឆ្នាំ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលសិក្សានៅសាលាបច្ចេកទេសដុនបូស្កូ ខេត្តកែប ខ្ញុំត្រូវ
បណ្តុះបណ្តាលឱ្យធ្វើជាមួយវីនីយ៍តឹងតែង គ្រូបរទេស និងការលើកកម្ពស់
ទេពកោសល្យ និងភាពផ្នែកប្រឌិត។ បទពិសោធន៍ រៀននៅដុនបូស្កូនៅចន្លោះ
ឆ្នាំ២០១៨-២០២០ ។ ក្នុងពេលសិក្សា គឺបានសិក្សាជាអ្នកសារព័ត៌មាន បង្កើត
វីដេអូសង្គម របៀបប្រើពន្លឺសម្រាប់ភាពយន្ត និងភាពយន្តខ្លី របៀបរចនា
រូបភាព របស់សាលាបច្ចេកទេសដុនបូស្កូ ខេត្តកែប។ ផ្នែកទំនាក់ទំនងប្រព័ន្ធ
ផ្សព្វផ្សាយ។

លោក វិច ចក្រា

ធ្វើការនៅក្រុមហ៊ុន Creator Studio
តួនាទីជា កាំមេរ៉ា និងវីដេអូ

តើអ្នកធ្លាប់គិតអំពីជីវិតជាអ្នកបួសឬទេ?

តើមានអ្វីដែលបង្ហាញថាអ្នកមានការត្រាស់ហៅពីព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងជីវិត ជាអ្នកបួស?

នាងខ្ញុំបងស្រី តេរេសា វ៉ិច សារ៉េន កើតនៅថ្ងៃទី៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៨៩ ក្នុងខេត្ត បាត់ដំបង។ នាងខ្ញុំ ជាកូនទី៥ក្នុងចំណោមបងប្អូន៦នាក់។ ឪពុករបស់ខ្ញុំជាកសិករ និងជាជាង ឈើ ចំណែកម្តាយជាស្រ្តី មេផ្ទះ។ គ្រួសាររបស់ខ្ញុំជឿលើព្រះពុទ្ធសាសនា។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមស្គាល់បងស្រីនៃបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទី ពំនឹងពំនាក់ ឬបងស្រី សាលេស៊ាន នៅពេលខ្ញុំបន្តការសិក្សានៅវិទ្យាល័យឆ្នាំ២០០៨។ ក្រោយពីបាន រស់នៅជាកូនសិស្សស្នាក់ក្នុង សាលាជាមួយបងស្រី ខ្ញុំបានមើលឃើញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ការយកចិត្ត ទុកដាក់ មើលថែទាំ ព្រមទាំងការលះបង់របស់ពួកគាត់ ខ្ញុំក៏មានបំណងចង់ជួយអ្នកដទៃដូចពួកគាត់ដែរ ។ ពេលនោះ គឺជាចំណុចដំបូងនៃការរិះគិតអំពីជីវិតនៃការត្រាស់ហៅរបស់ខ្ញុំ។

ក្រោយមកខ្ញុំក៏សុំចូលរៀនអប់រំ ជំនឿនៅព្រះវិហារនៅខេត្តបាត់ដំបង ហើយបានទទួលអត្ត សញ្ញាជ្រមុជទឹកនៅឆ្នាំ២០១១។ ក្រោយពីបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅវិទ្យាល័យនៅ ខេត្តបាត់ដំបង ខ្ញុំក៏មកបន្តការសិក្សាករុកោសល្យ ជាគ្រូបង្រៀននៅទីក្រុងភ្នំពេញ រយៈពេល២ឆ្នាំ ព្រមទាំងបានចូលធ្វើការជាគ្រូបង្រៀននៅសាលា ដុន បូស្កូ ទឹកថ្លាផងដែរ។ បើទោះបីជាខ្ញុំរស់ជាមួយការងារ មានប្រាក់ខែ និងសប្បាយ រីករាយនឹងជីវិតខាងក្រៅ ក៏ដោយ តែខ្ញុំឃើញថាជីវិតរបស់ខ្ញុំមិនទាន់រកឃើញអត្ថន័យពិតប្រាកដ នៅឡើយ។ ក្រោយមកខ្ញុំយល់ថាសេចក្តីសុខពិតប្រាកដរបស់ខ្ញុំ គឺមិនស្ថិតនៅលើប្រាក់ ឬ សម្ភារៈក្រៅខ្លួននោះទេ ផ្ទុយទៅវិញគ្រប់ពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើអំពើល្អ ឬបានជួយ អប់រំដល់កូន សិស្សដែលខ្ញុំបង្រៀន និងអ្នកដែលត្រូវជំនួយពីខ្ញុំ ពេលនោះ ហើយដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំរីករាយបំផុត។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ដោយមើលឃើញពី ការរស់នៅ ការលះបង់របស់បងស្រីសាលេស៊ាននិងអ្នកបួសជាច្រើនដែល បានមកជួយនៅស្រុកខ្មែរ មានសម្លេងមួយចេញពីក្នុងចិត្ត “តើខ្ញុំអាច ជួយ អ្វីបានដល់ក្មេងៗដែលជួបការលំបាក?”។ ក្រោយមកខ្ញុំសម្រេចចិត្ត ជ្រើសរើសយកជីវិតជា អ្នកបួស ដោយអធិដ្ឋាន និងរិះគិតយ៉ាងច្រើន ដោយ គ្រួសាររបស់ខ្ញុំជាពុទ្ធបរិស័ទផង រាជាការ លំបាកចំពោះឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការទទួលយកនូវការសម្រេចចិត្តនេះ។ ក្នុងកំឡុងពេលនៃការរិះគិតក្នុង ជីវិតជាអ្នកបួសនេះ មានសំណួរជាច្រើនដែលខ្ញុំបានសួរខ្លួនឯង “តើខ្ញុំពិតជាមាន ការត្រាស់ហៅពីព្រះជាម្ចាស់មែនឬទេ?” តើមាន សញ្ញាសម្គាល់អ្វីដែលខ្ញុំអាចដឹងថានេះគឺជាការជ្រើសរើសត្រឹមត្រូវដែល មកពីព្រះជាម្ចាស់?។

បទស្រី ជេតុន្តស ឌីតធីន

បងស្រីប្រធានប្រចាំប្រទេស កម្ពុជា-មីយ៉ាន់ម៉ា
រួមជាមួយ

បងស្រីនៃក្រុមគ្រួសារបុត្រីព្រះនាងម៉ារី
ជាទីពឹងនិងពន្យារទាំងអស់

មានក្លឹករាយ វិស័យការងារកុណ

សូមគោរពអញ្ជើញបទបង្គន់បង្គន់

ពីវិថីព្រះពុទ្ធសាសនាប្រណិធានលើកទី២៧

របស់

បទស្រី តេសេនា ឌីប សារ៉េន

ក្រោយអធិបតីភាពរបស់

លោកអភិបាល អេនធីន ហ៊ុយធីន

អភិបាល ភូមិភាគបាត់ដំបង

“សូមទុកសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ

ឲ្យស្ថិតនៅជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នា”

លុះឆ្នាំ ១៩៩០

ថ្ងៃសុក្រ ទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ វេលាម៉ោង១០:០០ព្រឹក

ទីកន្លែង: សាលា ដុន បូស្នី ទីក្រុង ភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា

ក្រោយមកខ្ញុំក៏ចូលរៀនសូត្រយល់ជីវិតជាអ្នកបួស ដោយខ្ញុំជឿជាក់ថាគ្មានអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើមិនកើតនោះឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់តែងតែជា កម្លាំងរបស់ខ្ញុំជាទីចូរ ទោះបីជាខ្ញុំជួបការលំបាកជាច្រើនក៏ខ្ញុំនៅមានអារម្មណ៍ស្ងប់មានសេចក្តីសុខ ប្លែកដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់មានកន្លងមក។ ខ្ញុំបានចូលរៀនសូត្រយល់ជីវិតជាអ្នកបួសនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារបុត្រីព្រះនាងម៉ារីជាទីពឹងពន្យារទាំងអស់ពន្យារនៅប្រទេសកម្ពុជានៅឆ្នាំ២០១៤ ហើយបន្តនៅប្រទេសកីឡីពីនរយៈពេល៤ឆ្នាំ ក្រោយមកក៏បានត្រឡប់មកបន្តនៅប្រទេសកម្ពុជារយៈពេល២ឆ្នាំទៀត។ នៅថ្ងៃទី៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ខ្ញុំបានថ្វាយពាក្យសច្ចាប័នលើកដំបូង។ ខ្ញុំមានអំណរវិករយ៉ាងក្រៃលែងនិងការដឹងគុណចំពោះព្រះជាម្ចាស់និងព្រះនាងម៉ារីសម្រាប់ឱកាសកិតិសេសនៃការប្រារព្ធចូប១៥០ឆ្នាំនៃការបង្កើតក្រុមគ្រួសាររបស់យើងនៅទូទាំងពិភពលោក។

ខ្ញុំក៏អរគុណដល់ក្រុមមេសកជនបងស្រីសាលេស៊ានទាំងអស់ដែលបានព្រោះគ្រាប់ពូជនៃជំនឿប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើទឹកដីខ្មែរ និងជាពិសេសជាងនេះទៅ ទៀត ពួកគាត់បាននាំព្រះជាម្ចាស់ចូលក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ក្នុងនាមជាបងស្រីដែលបានផ្លាស់ប្តូរជំនឿពីព្រះពុទ្ធសាសនាមកជាគ្រីស្ទសាសនាខ្ញុំមានអំណរដែលបានជ្រើសរើសជួរជាអ្នកបួសហើយរស់នៅក្នុងប្រព័ន្ធនៃការអប់រំរបស់លោកឪពុកបូសូកូ និងអ្នកម្តាយម៉ាស្សាវ៉េឡូក្នុងការជួយអប់រំយុវជន យុវនារី ជាពិសេសក្មេងៗក្រីក្រ។ នេះគឺជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំអាចប្រកាសព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើទឹកដីរបស់ខ្ញុំ។ ហើយសូមបង្គំ របស់ខ្ញុំគឺចង់ឃើញយុវជនយុវនារីខ្មែរមានចិត្តសប្បុរសនិងសេចក្តីក្លាហានហ៊ានឆ្លើយតបចំពោះ ការគ្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីក្លាយជាលោកបូជាចារ្យ បងប្រុស បងស្រី ក្នុងការបម្រើ ព្រះសហគមន៍ និងប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដល់អស់អ្នកដែលពុំទាន់ស្គាល់ព្រះអង្គ។

សម្ព័ន្ធ បរិស្ថាន ដុនបូស្កូ

នៅបណ្តាលប្រទេសនានានៅលើពិភពលោកយើងនេះ មានការប្រែប្រួលបរិស្ថានយ៉ាងខ្លាំង។ ក្នុងនេះក៏មានប្រទេសកម្ពុជាដែរ ប្រែប្រួលអាកាសធាតុយ៉ាងខ្លាំងដូចជា ការរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ ដែលមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើប្រជាជន ប្រជាកសិករ ដែលមិនបានធ្វើកសិកម្មស្រែចំការ។

រដ្ឋាភិបាលបានទទួលស្គាល់នូវការចូលរួមចំណែកទាំងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗនៃធនធានបរិស្ថាននិងធម្មជាតិរបស់ជាតិ។ គោលនយោបាយវិស័យព្រៃឈើជាតិ សម្គាល់នូវការអភិវឌ្ឍ ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលស្ថិតក្នុងចំណោមកត្តាចលករពីរនៅក្នុងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ទោះយ៉ាងណាក្តី របាយការណ៍មួយចំនួនបានឱ្យដឹងថាទោះបីជាមាន ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់មួយដែលរឹងមាំសម្រាប់បរិស្ថានក៏ដោយ ក៏របាយការណ៍នោះ មិនត្រូវបាន អើពើ ឬបោះជំហានទៅម្ខាងទៀតដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរយៈពេលខ្លី។ ធនាគារពិភពលោកបានប៉ាន់ប្រមាណថាការជួលព្រៃឈើនៅប្រទេសកម្ពុជា (តម្លៃឈើដែលផលិតបានដកនឹងថ្លៃចំណាយក្នុងការផលិត) មានតម្លៃប្រមាណ ៤.៤ ភាគរយនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបរបស់ជាតិ នៅឆ្នាំ ២០១៣ ដែលស្មើនឹង ៦៧០ លានដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិច ដោយផ្អែកលើផលិតផលក្នុង ស្រុកសរុប ឆ្នាំ ២០១៣។ ការអភិរក្សបរិស្ថាន បានចូលរួមចំណែកដោយប្រយោលដល់ចំណូលបានមកពីវិស័យទេសចរណ៍តាមរយៈកម្មវិធីអេកូទេសចរណ៍ដែលទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរបានចំនួន ១.៣ ភាគរយ នៃចំនួន ភ្ញៀវទេសចរ ទាំងអស់ ។ ក្នុងឆ្នាំនោះដែរ វិស័យទេសចរណ៍ បានចូលរួមចំណែកនូវទឹកប្រាក់ដល់សេដ្ឋកិច្ច។ ក្រៅពីគុណតម្លៃខាងហិរញ្ញវត្ថុទៅលើបរិស្ថាន តំបន់ទេសភាពបែបធម្មជាតិរបស់ជាតិ មានគុណតម្លៃផ្នែក វប្បធម៌ និងជំនឿដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិចរបស់ប្រទេស ។ ក្នុងនោះផងដែរសាលាបច្ចេកទេសដុនបូស្កូខេត្តកែបក៏បានរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍផងដែរ។

១ ការងារដើមឈើ

២ ការងារដីលាក់

៣ ការសំអាតបរិស្ថាន

ផ្កាបេលាកខីពុកប្អូន

$\text{♩} = 80$

Intro:.....

5 C C G Dm G C

9 C C G C F D7

..... I. ដុន បូ សូ គឺ ផ្កាយ ដែលចែង ចាំង រះ សែន ខ្ពស់ ឱ្យយើង មើលឃើញ

13 G E Am F F C Dm

ផ្លូវ លោកមិន សុំ រ បស់ អ្វី ពី យើង លោកសុំ តែ ចិត្តកាយ ដូង រំ

17 G C G C C F

ញាណ ។ II. ដុន បូ សូ គឺ ផ្កាយ ជួយ ដី រិត តែង នៅ ជិត រ ក្បា យើង ជា

21 G E Am F C C G

និច្ច ជួយអប់ រំ ឱ្យ មាន គុណ ធម៌ ប្រៀបបី ដូច បី តា យុ រំ

25 C G

ជន R. យើង មាន ចិត្ត បរិ សុទ្ធ និងស្មោះ សរ ធ្វើ អំពើ ល្អ មិនឈប់ ឈរទៅ

2

29

មុខ មាន ក្តី សុខ រីករាយ នៅ ក្នុង ចិត្ត តាម គំ និត លោកឱ ពុក បូ

33

សូ ។ III. ដុន បូ សូ គឺ ផ្កាយ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ តែង នៅ ជិត អប់ រំ យុ រំ

37

ជន ជាមនុស្ស ល្អ និងមាន ចិត្ត មេ ត្តា ចិត្ត ករុ ណា កូន ចង ចាំ ជា

41 1. 2.

និច្ច ។ R. យើង មាន និច្ច ។

បរិស្ថានវិទ្យា និងការអប់រំ ដល់យុវជនក្រីក្រ

គេហទំព័រ

ហ្វេសប៊ុកផេក

ប្រឹក្សាប្រឹក្សាសាឡេស៊ាន កម្ពុជា សហការផលិតដោយ

- សាឡេស៊ាន ខ្មែរ ឡាវ ថៃ ដែលបានឧបត្ថម្ភសាឡេស៊ានប៊ូឡេទីននេះ
- លោកឪពុក យ៉ូហាន បូស្ក ដេតាវ៉ាត់ ពីទីសាន់
- លោកឪពុក រ៉ូអ៊ែល សូតូ ប្រធានគណៈប្រតិភូ ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា
- ប្រធាន ព្រឹត្តិប័ត្រ សាឡេស៊ានកម្ពុជា លោកឪពុក លី សំណាង
- អ្នកគ្រប់គ្រង និងរចនា លោកគ្រូ ង៉ែត តូនីប
- អ្នកកាសែត អ្នកចម្លង លោកគ្រូ និងសិស្សនិស្សិត ផ្នែកទំនាក់ទំនង និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ
- សាលាបច្ចេកទេស ដុនបូស្កូ ខេត្តកែប
- ផ្នែកបោះពុម្ព សាលាបច្ចេកទេស ដុនបូស្កូ ភ្នំពេញ
- អ៊ីម៉ែល Soccom.kh@gmail.com
- លេខទូរស័ព្ទ ០៨៥ ៨៧ ១៣ ០២
- ភូមិថ្មី សង្កាត់ព្រៃធំ ក្រុងកែប ខេត្តកែប ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា